

Sagen, og det viser sig jo ogsaa og har altid vist sig, at jo højere et Samfund kommer op i Kultur og Civilisation, desto mere vil det holde paa en effektiv Beskyttelse af de svage og værgeløse. Derfor er det min Mening, at hvis det lykkes at føre dette Lovforslag igennem, og hvis det da viser sig — hvad jeg føler mig forvisset om, at det vil — at Lovforslaget yder en effektiv Beskyttelse for svage og værgeløse, formaar at skaffe Fred i Samfundet for fredelige Folk, saa er derigennem gjort et meget stort Fremskridt i Kultur og Civilisation.

Det er jo ogsaa noget, der er velkendt, at gennem en Række af Aar har der mange Steder og navnlig i de tre nordiske Lande, hvis Befolkning jo nok tør siges ikke at staa længst tilbage i Kultur, været en meget stærk Bevægelse og en til Tider meget stærk Folkestemming for, at der bør gribes til effektive Midler mod Voldsmænd. Jeg ved jo meget vel, at der i alle tre Lande er og har været overmaade mange Jurister, som stille sig tvivlende, og mange Jurister, som ere bestemte Modstandere af Indførelsen af disse effektive Midler, Indførelsen af Pryglestraffen. Men jeg vil dog i denne Forbindelse sige, at dette er ikke et Spørgsmaal, som bør afgøres efter Juristernes Mening, thi i Virkeligheden kunne de allerfleste af Juristerne slet ikke være i Stand til bedre at have nogen Mening om denne Sags Afgørelse, om, hvad der i denne Sag kan hjælpe, end Lægmænd, af den simple Grund, at det kun er ganske faa af dem, kun dem, der ere ansatte som overordnede Embedsmænd ved Strafanstalterne, hvor jo Pryglestraffen eksisterer, der kunne have nogen Mening om, hvorledes Pryglestraffen virker. Alle andre Jurister, som udtale sig imod eller for Pryglestraffen, udtale sig ikke med nogen som helst større Berettigelse eller med nogen som helst større Sagkundskab end alle de Lægmænd, der ved at færdes rundt omkring i Befolkningen — og se, hvad der foregaar, have dannet sig deres Syn paa og Opfattelse af dette Spørgsmaal.

Af de ærede Medlemmer, som havde Ordet i Gaar, var der flere, gennem hvis Tale der syntes mig at gaa den røde Traad, at det i første Række kom an paa at passe paa, at Bøller og Voldsmænd ikke kom til Skade, passe paa, at der ikke timedes Bøller og Voldsmænd noget, der gjorde ondt; man vil forbedre dem; det synes for disse ærede Medlemmer at være Hovedøjemedet. Man vil, siger det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds

(Borgbjerg), ikke krænke Folk i deres inderste menneskelige Værdighed. Nu vil jeg nok spørge, om de Karle har nogen menneskelig Værdighed, som kan krænkes? De, som overfalde ordentlige Kvinder og begaa Voldtægt mod dem, de, som ødelægge og spolere stakkels værgeløse Pigebørn, de, som overfalde sagesløs Mand og skamfere ham — er det Folk, der have nogen menneskelig Værdighed, som det her skulde gælde om at beskytte? Jeg skulde rigtignok tro, at det i første Linie gælder om at beskytte Samfundet, gælder om at værgø Voldsmændenes og Bøllernes Ofre mod deres Brutalitet. Jeg for min Del har ingen Medfølelse med Voldsmænd og Bøller, naar de komme til en haard og streng Straf. For mig er det første Øjemed at ave og tugte dem, faa dem til at holde sig i Skindet over for fredelige Medborgere, der intet ondt have gjort dem. De fleste, maaske alle de ærede Medlemmer, der have haft Ordet, have haft en Følelse af, at Forholdene virkelig ere saaledes, at der bør gøres noget, men med Hensyn til, hvori dette noget skal bestaa, have Meningerne jo været meget delte. Lige fra en klar og ubetinget Tilslutning til det af mig forelagte Lovforslag spændte Meningerne over til den stik modsatte Opfattelse, at man skal opvarte Bøllerne med Sang og Musik og høj Hat.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds var jo især meget ivrig mod det foreliggende Lovforslag, for saa vidt Pryglestraffens Indførelse angaar. Mange af de Argumenter, han fremførte, tror jeg ikke, jeg behøver at komme synderlig dybt ind paa. De laa jo meget langt uden for det Spørgsmaal, det her drejer sig om. Men der var en enkelt af de Betragtninger, han fremkom med, hvorom jeg vil sige, at hvis det med Sikkerhed kunde siges, at den var rigtig, vilde jeg betragte mit Lovforslag som fuldstændig umuligt og forfejlet, nemlig hvis det med Sikkerhed kunde siges, at dette Lovforslag skaaner Overklasserne og gaar ud over de fattige Folk. Det ærede Medlem anstillede den Betragtning, at hvis en Løjtnant begik en af disse Handlinger, som omhandles i dette Lovforslag, vilde han slippe for korporlig Straf, men hvis derimod en Arbejder begik en af disse Handlinger, vilde han faa den korporlige Straf. Det er fuldstændig urigtigt, saa urigtigt, at det ærede Medlem end ikke kan have læst Lovforslaget, naar han siger noget saadant. Baade Løjtnanten og Arbejderen